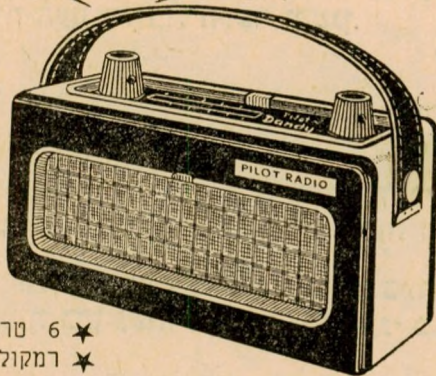
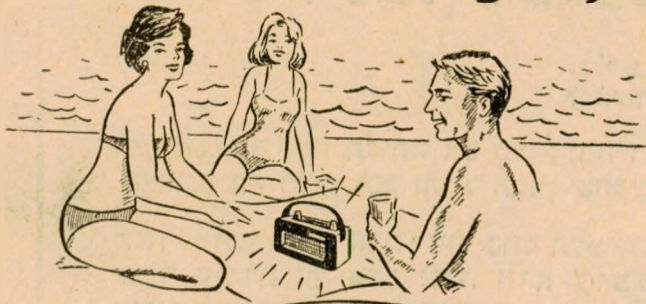

בארניסבור לב אטרה

- ★ 6 טרנזיסטורים
- ★ רמקול 4"
- ★ אנטנת פריט רגישה
- ★ קליטה מצוינת וסלקטיבית
- ★ צליל חזק ונעים
- ★ מותאם גם למכונית

פילוסוף "דנדי"

פרסום אטלינגר

ל צ ב ו ר ה נ ו ס ע י מ ב ק ו י ר ו ש ל י מ

אנו שמחים להודיע בזה כי החל מיום חמישי ז' אב, תשכ"א, 20.7.61 יפעלו שדותי "אגד" בירושלים מהתחנה החדשה על יד בנייני האומה.

בתודה

" א ג ד "

אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ

דח

אין להשוות

רק בגדיים

אלמקו

מבטיחים חופש תנועה מושלם. הם טובים יותר בגזרה ובאיכות.

ELEMKÖ

ה. מ. קובין

כיו חובתו לפאר את היועץ המשפטי — ולו גם על-ידי אוסו המציאות, תוך שידור קטעים שהוצאו מן ההקשר שלהם, וללא הסבר הרקע שבעדיו לא ניתן למאזין לשפוט את ערכם המשפטי.

כך או אחרת, בשבועיים האחרונים דמתה מבית העתונות הישראלית יותר למקלה עיווד בתחרות כדורגל, מאשר לכלי-ידוח אובייקטיבי. הדבר גורם אפתעה בלתי-נעימה לקוראים הרציניים המזדמנים לאלום ה"משפט, ועלול להביא לאפתעות נעימות עוד פחות בעת המשך התהליכים המשפטיים. במצב אחר נמצאים העתונאים הוריים בלי כל יוצא-מין-הכלל, דעתם על ניהול החקירה הצולבת שלילית ביותר. אך רק מתי-מספר מהם דוחו על כך לעתונאים. אין הם רוצים לגרום סיפוק לאנטי-שמיים בחוקי-לארץ. אך דומני שאיש לא כתב אף מילה טובה אחת על ניהול החקירה.

כשפירסם זאת העולם הזה (1242), עורך הדבר סנסאציה אצל נציגי גרמניה המזרחית, שמהירו לדוח על כך. לא היתה זאת ה"פעם הראשונה ששמו של העולם הזה נודע ברחבי גרמניה בגלל עמדתו בפרשת גלובקה: בשבוע שעבר שודרו למיליוני גרמנים קטעים ממאמרנו על גלובקה — כדעתו האמיתית של הציבור הישראלי.

שלום כפף

מכתבים

קרני הדילמה

אם לומר את האמת, הפתעתם אותי בהע- זתם, כשירשמתם את הקפום על תיסתו של יוזה מנגלה עור לפני הבחירות (העולם הזה 1243). אתם הלא מחייבים לדבר מסויים מאוד, עד למועד מסויים מאוד. אילו הייתם כותבים וישנו שמועות כאלה — מילא אבל לקבוע זאת כעובדה מוסמכתו... דעו לכם, שאם הדבר לא יתמשש, נמרתם עם כל הפרסטיג'ה שלכם, אצלי, על כל פנים.

אלי רובינפלד, ירושלים

איוה מעבו תארו לכם שיושבים במרכז ספא"י ואומרים: "הניע הומו הודיע רשי- מית לאורחים על תפיסת מנגלה" קם אחר החברים ואומר: "אבל אם נפרסם, זה יתו אשור לרברי העולם הזה, זה יתו הכשר ותוספת פרסטיג'ית ל" אוביגו הניכוחה בי יותר".

זה מה שנקרא בעברית עתיקה, ל" שבת על קרני ה" דילמה, וזאת רק קרן א" חת על השנייה יוש" בים הכרי המערכת שלכם, שמצד אחר אינכם רוצים ש" ספא"י תודיע על פני תפיסת מנגלה לפני הבחירות, מאחר ש" הדבר יוסיף לה ה" מון קולות — ומצד שני מסויים שבכל זאת תודיע על התפיסה, כי אחרת תסכול הפרסטיג'ה של העולם הזה עצמו. יורם לויק, גבעתיים

מנגלה

... אני רק מקווה שלא יערכו עוד מראי סון משפטי כמו משפט אייכמן, אדרבא — יטיילו עליו לכתוב — או להתייב לקצין משטרה — את וכוונותיו. אחר-כך: משפטי שרה מוורו של יומיים, ומתו פסק-הדין. שלום חדד, חולון

על המיד

שום דבר לא נאמר ולא נכתב על הטילים שלנו ושל המצרים, כמו הקאריקטורה של יקי (העולם הזה 1243). איוה טירוף אוחו את העולם איוה מירוף עיוור לכלי-נשק גדולים יותר, איומים יותר — עד לחורבו הסופי.

זאת מחלה שאומנם התפתחה תחילה אצל המעצמות הגדולות, עם התרוף האטומי. האנושות התחללה, אבל אמרה: מילא אם רק לגדולים יש פצצות-אטום, אפשר לספור ששלמה המרוץ רק על דברים גדולים באמת, דברים שבשביים כדאי אולי להקריב קור" בנות איומים. אבל המחלה התפשטה, ועתה מסתבר שהיא פנעה אפילו בקטנים כמו ישראל ומצרים. מחר יהיו גם לשנים אלה פצצות אטום. ואז — מה יקרנה העולם כולו יעלה בלהבות, מפני שאחר ה"קטנים" האלה רב עם שכנו והתחיל במלחמה גרעי- נית.

בדיוק כמו ילד המדליק מדורה ויטורף את כל השכונה. והלא הנפרור הוא הפיל ה"מסאורולוגי" הקטן.

אלהיו כהן, פתח-תקוה

תגידו מה שתגידו, כל הכבוד לחברה שעשו את שבוע 2. לא זיוק לערבים — ולכל שנאי ישראל — לדעת שאנחנו לא עכבר בפה. אנתנו יכולים לראוג לעצמנו, ומטוב שלא יתעסקו איתנו!

איתמר ברגר, תל-אביב

שמי ישראל. אני בחור פשוט. לאמיתו של דבר לא בריוק בחור, אלא שמאו מלאו לי שלושה-עשר שנים, לא מומן, אמרו שאני בחור — כימעט מפותח כמו בחור. נו, או אם אני כמו, או אני כמוהו. ובגיל זה, אתם יודעים — אומרים שזה גיל מסוכן — מתחילים להסתכל ולפזול לכל מיני צדדים והולכים לשתף הים (התיכון) וגם קת לאוקיינוס וראים חברה גדולים משהי קים בראקטיות, ממש.

ובכן, מתברר שהם מ"סועדו הראקטיות". זה, כמו שיש מועדון הנולף, מועדון ה" שייטים ומועדון אטומי.

נו, אינכם לראש גם קשן לשהק בהם, כי ראקטיות. או לוחמים קרני, דוחקים מה, מסמר שם, ומדביקים. די פשוט, וכל-כך מהר. ועכשיו יש גם לי ראקטיות: או באתי

איתם לים (התיכון) והשלכתי אותה כימעט כמו הנדולים. כפעם הבאה אשליך בה אולי אפילו כדור, כמו שמשחקים באמת. עכשיו אני מרגיש את עצמי נורא גדול כבר. כמו אחד מה"סועדו".

א. ג., תל-אביב

את הכריחה האחת ויחידה שאני המצאתי, לא ציפספתם. הנה היא: למה קראו לטיל שביט 2? מפני ששבים 1 היה מנחם לכוון נעמה דרור, נתניה

כמו בכל מאורע כזה, קניתי כימעט כל העתונים שכתבו על הטיל. וכמו המיד, הנעתי למסקנה שהכיסוי שלכם היה הכי מקיף והכי טוב. מה שישנע אותי במיוחד, זה איך הצלחתם להשיג סידרת צילומים כל-כך ניסלאים, ועוד צילומים בלעדיוים שלא הופיעו בשום עתון אחר? אפילו "במחנה" עם כל הפרוטקציה שהוצא נהג כלפיו, היה הלש ומנוהך לעומתכם. בטח היתה לכם מצלמה חבויה בתוך הטיל.

דויד אלמן, תל-אביב

עבירות וכטחון

תודתי לעורך עבור כתבתו על משפט הסידוף (העולם הזה 1242). אינני מכיר איש מהאנשים שהוזכרו בכתבה הנ"ל, וי למרות שאינני יכול להתערב בעניין שי עדיין נימצא בדיון משפטי — הריני מאחל לחי הסידוף משפט צדק.

אם הבינותי כראוי, המסקנה הכללית שמתקבלת מכל הפרשה עד כה: כל מעשה בלתי-חוקי שנעשה על-ידי המוסדות או אי שים במוסדות ציבוריים — הינו סודי, מטעמי כסחון המדינה. וכשאורח רוצה להת" לונן, הרוי שכל המוסדות הקיימים — כולל מבקר המדינה — מסולים לקבלת התלונות הערות.

ישר וישקובסקי, תל-אביב

המוסר לדיפלומטים

יעניין אתכם אולי לשמוע תוספת לסיפור כס על בית-הכבוש לדיפלומטים (העולם הזה 1242). יש לי כאן ירידים צרפתיים רבים, ואחד מהם אף ביקר בישראל בסם גרת משלחת רשמית כלשהי. בירדני זאת, חשבתי שבוודאי יעניין אותו לדעת כיצד דאג משרד החוץ לאורחים זרים. על כן סיפרתי לו בקיצור מה שכתבתם על אותו מוסד. נחשו מה היתה התפתח, כשהאיש סרץ בצחוס ואמר: "גם אותי לקחו לשם" אומנם, כפי שסיפר לי, האמין כל אותה עת, כי נלקח עם חבריו למסיבה פרטית, שאורגנה באוסו פארטינוני על-ידי כמה מי מלווייהם הישראליים. כשנודע לו כי היתה זו פעולה מתוכננת של אירוח, עשה תנועה של התפעלות. "המטעלה שלכם יותר בסדר ממה שהשבתי", אמר.

ה. אורנשטיין, פאריס

עד כה חשבתי שהמטעלה עושה טוב כשהיא סונרת מקי מות אלו. עכשיו אקי תם מלפדים אותי שזה רע, במסיקה ש" עמוס בניגוריון סו" גר.

הייתי שמח אילו הייתם מסבירים לי את ההבדל בין בית בושת טוב לבין בית בושת רע, בין בית בושת שיש להשאיר אותו מתוח לבין מוסד שיש לסגור אותו.

ג. אלון, עורך בינוס דיארי, תל-אביב

הצלחה? אי-אפשר! קראתי את מאמרכם על התנהגותה של המנהיגות הציונית בימי השואה (העולם הזה 1241), בו הנעתם למסקנה כי למעשה נהנו מנהיגי הציונות או כסוכנים של ה" אימפריה הבריטית, ונמנעו מלנסות להי" עיל את כוחה של היהדות העולמית — קרי: ארצות-הברית.

כאיש מן היישוב הארץ-ישראלי הקטן דאוג, שעקב בתורה אחר הנעשה ואשר שיתף את עצמו בלהם בכל המהלכים של הדראמה העולמית המתחוללת לנגד עיניו, וזכר אני היטב, עד כדי צריבה, את כל הימים ההם. ואומר אני על כן כי אין זה נכון שהיישוב

אלון